

[Poulsgaard.]

densforslaget bliver vedtaget, men tror det som sagt ikke.

Vi skulle også til at se lidt på andet herinde i folketinget. Vi skulle til at se lidt på alle de ben, vi sidder og bevilger hverandre. Det kan være formand for statens jordlovsudvalg, det kan være statsrevisor, og det kan være medlem af radiatorådet. Det er ting, som vi ved vil have en psykologisk effekt, hvis vi her ville begynde at se lidt på vor egen stilling og alle de frikort, vi får til næsten alt muligt, Det kgl. Teater, Tivoli, travbaner og jeg ved ikke hvad. (*Munterhed*). Ja, I må godt grine, I må grine, lige så tosset I vil, men vi kan ikke blive ved at lægge nye byrder på befolkningen og så ikke ville vise herinde, at vi mener det alvorligt. I kroner og øre er det småbeløb, men psykologisk ville det have en overordentlig stor effekt.

Hr. Ninn-Hansen talte så hånligt om hr. Voigt – chaufføren, der er kommet ind, jeg havde nær sagt fra kulden til varmen, og som virkelig ved, hvad det vil sige at være arbejder.

Hr. Ninn-Hansen snakker om anarki, hvis fremskridtspartiet vandt afstemningen herinde. Ja men det er det rene sludder. Bare fremskridtspartiet var blevet hørt i tide. Vi har nu i tre år peget på den rigtige løsning på Danmarks økonomiske problemer, men hver evig eneste gang er vi blevet overset. Aldrig er vi blevet indbudt til nogen forhandlinger. Vi var de stygge parasitter, der skulle holdes udenfor, men man kan ikke blive ved at holde en halv million vælgere eller flere ude fra beslutninger herinde.

Hvad ville der være sket, hvis man havde lyttet til fremskridtspartiet i tide? Ja, så ville vi i al fald nu have haft en skattefri bundgrænse på 25.000 kr. Det havde for de lavtlønnede betydet, at de havde haft i hvert fald mindst 100 kr. mere om ugen. Så havde man ikke haft behovet for ulovlige strejker. Det ville have betydet, at de højtlønnede skulle til at vise samfundssind, idet de skulle reduceres lidt i løn. Det ville have betydet, at vi havde fået en ensartet folkepension. Vi kunne have givet ægtepar 52.000 kr. skattefrit. Så havde vi ikke stået i den situation, vi står i nu. Det er selvskabt plage.

Det forbavser, at de konservative kan sige, at fremskridtspartiet er anarkister, og hvad de ellers kan sige. Vil I ikke have skattelettelse? Vil I ikke også have offentlige besparelser og bedre forhold for erhvervslivet? Man kunne

blive ved. Vi kan jo ikke blive ved at pålægge erhvervslivet byrder, uden at man begynder at lette dem for andre byrder.

Friheden har trange kår, men all right, vi får et valg engang. For min skyld må det gerne komme nu, på det punkt vil jeg gerne tilslutte mig hr. Thomas Nielsen; så fik friheden måske lidt bedre vilkår.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Enkelte af denne eftermiddags indlæg har beskæftiget sig med lovforslagets § 11. Det er karakteristisk for vurderingerne, at de har været diametralt modsatte fra parti til parti, både i vurderingerne af, hvad indholdet af denne paragraf er, og hvordan den vil virke.

Jeg vil gerne prøve at sætte et par ting på plads. Denne § 11 rører overhovedet ikke ved vort arbejdsretlige system, som vi er enige i er overordentlig betydningsfuldt. Denne § 11 rører ikke ved strejkeretten, men beskæftiger sig kun med et beskeden område, hvor en aftalt fredspligt eksisterer. Denne § 11 beskæftiger sig overhovedet ikke med bestemte grupper af lønmodtagere efter deres placering, efter deres lønninger, efter karakteren af disse lønninger. Denne paragraf beskæftiger sig kun med én eneste ting, nemlig at erklære resultater, der er fremkommet på grund af noget, arbejdsretten har kendt overenskomststridigt, ugyldige. Det er noget væsentlig mere snævert og noget væsentlig andet end det, der er beskrevet her af flere talere.

Denne paragraf forhindrer ikke gennemførelsen af retmæssige krav. Hvis man skulle finde anledning til at følge retsmæssige krav op med overenskomststridige konflikter, som arbejdsretten kender ugyldige, ja, så er resultaterne dermed ugyldige ad denne vej, men de kan gøres gyldige igen ved, at kravene på ny føres frem på normal vis som overenskomstmæssige – sådanne krav har fortsat deres retsgyldighed.

Hr. Erhard Jakobsen nævnte sin vurdering af arbejdsforholdene og sin vurdering af, hvordan han mente at bl. a. samfundet burde beskæftige sig med disse arbejdsforhold. Jeg er hr. Erhard Jakobsen taknemlig for, at han udtrykkelig understregede, at det var hans vurdering, at det var hans partis vurdering. Deri lå – og det ved jeg hr. Erhard Jakobsen er enig med mig i – at hans forslag ikke er regeringens forslag, og at hans vurderinger på dette område ikke deles af regeringen.